

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1261/2020
14.01.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Саша Милетић, адвокат из ..., против туженог Ловачко удружење “Соко-Сокобања“ из Сокобање, чији је пуномоћник Дарко Аранђеловић, адвокат из ..., ради поништаја решења, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1596/19 од 29.11.2019. године, у седници одржаној дана 14.01.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиље АА из ... изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1596/19 од 29.11.2019. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 1596/19 од 29.11.2019. године, одбијена је као неоснована жалба тужиље и потврђена је првостепена пресуда Основног суда у Алексинцу СЈ Сокобања П1 бр. 260/17 од 01.03.2019. године. Првостепеном пресудом је одбијен тужбени захтев да се пониште као незаконита решења туженог број .. и .. оба од 10.10.2011. године, којима је тужиљи отказан уговор о раду и утврђено право на отпремнину и обавезе тужени да тужиљу врати на рад. Тужиља је обавезана да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 389.250,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиља је благовремено изјавила ревизију због битне повреде поступка из члана 374. став 1. у вези са чланом 8. и 231. Закона о парничном поступку, учињене пред другостепеним судом и погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11...55/14), Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Другостепени суд је своју одлуку засновао на чињеничном стању утврђеном у првостепеном поступку које се у конкретном случају ревизијом не може оспоравати сагласно члану 407. став 2. Закона о парничном поступку. Стога ни релативно битна повреда поступка у вези оцене доказа и примене правила о терету доказивања на коју указује ревидент није учињена пред другостепеним судом.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила је била у радном односу код туженог и радила је на пословима у Скупштина туженог је на седници од 05.03.2011. године, због нерентабилности држања ... донела одлуку да се ... изда у закуп са обавезом да купац преузме тужиљу као радника. Решењем туженог број .. од 31.03.2011. године, тужили је отказан уговор о раду као технолошком вишку. То решење је поништено правоснажном пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 2801/17 од 13.10.2017. године. По налогу инспекције рада да тужиљу врати на рад до правоснажног окончања парнице, одлуком од 06.06.2011. године тужени је ставио ван снаге наведено решење о отказу, са тужиљом закључио нови уговор о раду и вратио је на рад 01.06.2011. године. Управни одбор туженог је донео Правилник о организацији и систематизацији радних места број .. од 26.9.2011. године, којим је укинута радно место на које је тужила била распоређена. Са позивом на наведени Правилник, услед економских промена и смањеног обима посла, тужили је побијаним решењем број .. отказан уговор о раду, а решењем број .. утврђена отпремнина у износу од 68.200,64 динара, који износ јој је исплаћен. Пресудом П бр. 827/11 од 08.04.2013. године, која је правоснажна дана 26.11.2015. године, поништена је одлука туженог о расписивању избора од 30.04.2011. године као и све одлуке о избору органа туженог.

Код овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су одбили тужбени захтев уз образложење да је отказ уговора о раду тужили дат сагласно одредбама члана 179. став 1. тачка 9. Закона о раду, јер је услед економских и организационих промена престала потреба за радом тужиље којој је исплаћена отпремнина сагласно одредби члана 158. став 1. истог закона. Евентуално мање исплаћена отпремнина није разлог за незаконитост отказа уговора о раду. Судови оцењују да је без утицаја на законитост побијаних решења доношење пресуде П бр. 827/11 од 08.04.2013. године, јер су у време доношења спорних решења органи тужене имали право да извршавају своја законска и статутарна овлашћења све до правоснажности наведене пресуде. На основу одредбе члана 22. став 1. Закона о удружењима и Статута туженог број 30/11 од 22.03.2011. године, судови закључују да је скупштина удружења највиши орган туженог, али да је у надлежности Управног одбора да доноси Правилник о систематизацији послова и одлучује о заснивању, изменама и престанку радног односа запослених.

Врховни касациони суд налази да се ревизијом неосновано указује на погрешну примену материјалног права. И по становишту овога суда побијана решења туженог донета су од стране овлашћеног органа. Управни одбор, чија су овлашћења престала тек 26.11.2015. године, односно са даном правоснажности пресуде П бр. 827/11, имао је овлашћење на основу члана 35. Статута туженог да донесе Правилник о систематизацији послова туженог и одлучи о отказу уговора о раду тужили као технолошком вишку. Отказ је тужили дат у процедури и са разлога прописаног

Законом о раду. Нетачан обрачун и исплата отпремнине није разлог за ништавост решења о отказу, јер се исплата евентуално постојеће разлике остварује у парничном поступку, али тужиља такав захтев није поставила у предметној парници.

На основу изнетог, Врховни касациони суд налази да су нижестепени судови правилно применили материјално право када су одбили тужбени захтев тужиље, па је на основу члана 414. став 1. Закона о парничном поступку одлучио као у изреци.

Председник већа - судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић